

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 grudnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił W. Ś. ponownego ustalenia wartości **kapitału początkowego** na dzień 1 stycznia 1999 r. , ponieważ w wyniku dokonanego przeliczenia , wartość kapitału początkowego nie uległa zmianie.

/decyzja – k.15 plik III akt ZUS/

Decyzją z dnia 6 grudnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił W. Ś. prawa do przeliczenia **emerytury**. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że nie było możliwym przeliczenie emerytury wnioskodawcy, zgodnie z art.26 ustawy emerytalnej , gdyż po ponownym przeliczeniu kapitału początkowego , jego wartość nie uległa zmianie.

/decyzja - k.17 plik IV akt ZUS/

W dniu 18 lipca 2017 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie od decyzji odmawiającej W. Ś. prawa do przeliczenia emerytury. W treści odwołania wniesiono o zmianę decyzji, poprzez uwzględnienie dokumentów w postaci kart wynagrodzeń z (...) S.A. w likwidacji w P., zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z Teatru Wielkiego w Ł., (...) Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) w Ł., (...) S.A.

W uzasadnieniu odwołania wskazano , że z przedłożonych dokumentów płacowych, wynikają zarobki z najkorzystniejszych lat pracy wnioskodawcy (organ rentowy do obliczenia wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjął lata 1987 – 1996 co dało wskaźnik w wysokości 768,27 %).Natomiast zarobki z lat 1979, 1980, 1981 przedstawiają korzystniejsze wskaźniki: rok 1979 – 87,64 %, rok 1980 – 96,90 %, rok 1981 – 74,58 %. W ocenie wnioskodawcy wyliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków z najkorzystniejszych lat pracy spowoduje zwiększenie świadczenia emerytalnego. W ocenie skarżącego , brak jest podstaw do odmowy przeliczenia wysokości emerytury z uwzględnieniem przedłożonych przez odwołującego kart wynagrodzeń oraz zaświadczeń Rp – 7.

Wraz z powyższym odwołaniem , pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od decyzji 6 grudnia 2016 r. odmawiającej prawa do przeliczenia emerytury oraz odmawiającej ponownego ustalenia kapitału początkowego. W treści wniosku podniesiono ,że organ rentowy decyzją z dnia 9 czerwca 2017 r. odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury i nie wydał decyzji o odmowie ponownego ustalenia kapitału początkowego (jedyną decyzją jaką posiada wnioskodawca jest decyzja z dnia 6 grudnia 2016 r.). W treści wniosku podkreślono ,że decyzja jest krzywdząca dla wnioskodawcy , gdyż odmówiono mu przeliczenia emerytury pomimo przedłożenia wielu nowych dokumentów płacowych. W ocenie pełnomocnika wnioskodawcy , przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych i bez jego winy.

/odwołanie k.3-7 , wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania k.2 – 2 odwrot/

Decyzją z dnia 9 czerwca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił W. Ś. ponownego ustalenia wysokości emerytury z uwzględnieniem w podstawie wymiaru kapitału początkowego marży ajenta. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że z przedłożonych dokumentów przedstawiających wysokość marży ajenta nie wynika wysokość podstawy , od której odprowadzono składki na ubezpieczenie społeczne i tym samym brak jest podstaw do uwzględnienia ww. dokumentu przy ustalaniu wysokości świadczenia.

/decyzja - k.21 plik IV akt ZUS/

W dniu 18 lipca 2017 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie od ww. decyzji w którym wniesiono o jej zmianę z uwzględnieniem zarobków osiągniętych przez W. Ś. w Spółdzielni Pracy (...) od 18 lutego 1982 r. do 3 kwietnia 1986 r. W treści odwołania wskazano ,że w ww. okresie W. Ś. podlegał ubezpieczeniu społecznemu , a z przedstawionych kart wynagrodzeń wynika jego wynagrodzenie. Pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii

biegłego sądowego z zakresu ekonomiki przedsiębiorstw, zatrudnienia i płac na okoliczność wyliczenia wynagrodzenia jakie otrzymywał wnioskodawca w oparciu o kartę wynagrodzenia oraz ustalenia wysokości podstawy od której odprowadzane były składki na ubezpieczenie społeczne.

/odwołanie – k.2-5 akt o sygn. VIII U 1584/17/

W odpowiedzi na odwołania pełnomocnik organu rentowego wniósł o **odrzucenie odwołania od decyzji z dnia 6 grudnia 2016 r.** oraz oddalenie odwołania od decyzji z dnia 9 czerwca 2017 r. W treści odpowiedzi na odwołanie, ZUS wskazał, że decyzją z 29 maja 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ponownie ustalił wnioskodawcy kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego, Zakład uwzględnił wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. lat 1987-1996, ze wskaźnikiem wysokości kapitału początkowego wynoszącym 76,83%. Podstawę wymiaru ustalono na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z zarobkami Spółdzielni Pracy (...) od 1 stycznia 1987r. do 31 grudnia 1995 r. (za okresy zatrudnienia od 1.08.1969r. do 17.10.1969r., od 28.10.1971r. do 1.01.1972r., od 11.01.1972r. do 31.01.1973r., od 3.02.1973r. do 31.07.1976r., od 2.08.1976r. do 16.08.1976r., od 24.08.1976r. do 31.07.1980r., od 4.08.1980r. do 31.10.1981r., od 18.02.1982r. do 31.12.1986 r. i od 01.01.1996r. do 31.03.1997r. przyjęto, zgodnie z art. 15 ust. 2 w/w ustawy –minimalne wynagrodzenie w j.g.u.). W dniu 10 października 2016r. i 15 listopada 2016r. wnioskodawca złożył w organie rentowym zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z okresu zatrudnienia (w Teatrze Wielkim w Ł. z zarobkami od 11.01.1972 r. do 31.01.1973 r. , we (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) z zarobkami od 4.08.1980r. do 31.10.1981r. oraz kartę płacy z okresu zatrudnienia w (...) S.A. od 01.01.1976 r. do 31.07.1976 r. z wnioskiem o przeliczenie świadczenia). Decyzjami z 14 października 2016r. i 6 grudnia 2016r. Zakład odmówił W. Ś. prawa do ponownego ustalenia kapitału początkowego, bowiem uwzględnienie w podstawie wymiaru kapitału początkowego wynagrodzeń wynikających z załączonych dokumentów płacowych nie ma wpływu na wzrost wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego. Dotychczasowe ustalenie podstawy wymiaru kapitału początkowego ze wskaźnikiem obliczonym z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. z lat 1987 – 1996 jest dla wnioskodawcy wariantem najkorzystniejszym (wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z 20 lat kalendarzowych wyniósł 67,22%). Zaskarżoną decyzją z dnia 9 czerwca 2017 r. Zakład odmówił skarżącemu prawa do przeliczenia świadczenia, gdyż przedłożony dokument (kserokopia karty marży ajenta z okresu zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) od 18 lutego 1982 r. do 3 kwietnia 1986 r.) nie spełnia przesłanek określonych w § 21 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe. W. Ś. nie złożył dokumentów dotyczących wynagrodzenia z okresu zatrudnienia w (...) S.A. w latach 1973 – 1975.

/odpowiedź na odwołanie k.8-9 , odpowiedź na odwołanie k.8-9 akt o sygn. VIII U 1584/17/

Zarządzeniem z dnia 10 sierpnia 2017 r. Sąd połączył sprawę o sygnaturze akt VIII U 1584/17 ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 1583/17 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz zarządził ich prowadzenie pod sygnaturą VIII U 1583/17.

/postanowienie k.11 akt o sygn. VIII U 1584/17/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca W. Ś. urodził się w dniu (...)

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia **29 maja 2016 r.** Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przeliczył W. Ś. **kapitał początkowy** i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w wysokości 124 892,13 zł.

/decyzja k.9 – 10 plik III akt ZUS/

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia wnioskodawcy w następującej wysokości:

- za rok 1987 – 312 975,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 350 208,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 89,37 %,
- za rok 1988 – 573 443,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 637 080,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 90,01 %,
- za rok 1989 – 1 760 125,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 2 481 096,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 70,94 %,
- za rok 1990 – 9 658 129,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 12 355 644,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 78,17 %,
- za rok 1991 – 16 362 520,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 21 240 000,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 77,04 %,
- za rok 1992 – 29 950 000,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 35 220 000,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 85,04 %,
- za rok 1993 – 34 370 000,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 47 940 000,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 71,69 %,
- za rok 1994 – 56 460 000,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 63 936 000,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 88,31 %,
- za rok 1995 – 6 507,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 8 431,44 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 77,18 %,
- za rok 1996 – 4 245,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 10 476,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 40,52 %,

Wyliczony na podstawie powyższych danych wskaźnik wyniósł 76,83 %.

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego k. 11 plik III akt ZUS/

Decyzją z **dnia 14 października 2016 r.** Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił W. Ś. ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. , gdyż kapitał początkowy ustalony decyzją z dnia 29 maja 2015 r. (po dokonanych przeliczeniach) nie uległ zmianie.

/decyzja k.13 plik III akt ZUS/

Decyzją z dnia **14 października 2016 r.** , przyznał W. Ś. **emeryturę** od 1 października 2016 r. tj. od miesiąca , w którym zgłoszono wniosek. W treści decyzji wskazano, że do obliczenia emerytury, przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji , w wysokości 82 913,46 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 430 612,03 zł , sumę kwot pobranych emerytur 15 559,71 zł oraz średnie dalsze trwanie życia tj. 205,70 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 2 420,84 zł [(82 913,46 zł + 430 612,03 zł) - 15 559,71 zł : 205,70].

/decyzja k.9 - 10 odwrót plik IV akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z **dnia 6 grudnia 2016** roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił W. Ś. ponownego ustalenia wartości **kapitału początkowego** na dzień 1 stycznia 1999 r.

/decyzja – k.15 plik III akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z **dnia 6 grudnia 2016** roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił W. Ś. prawa do przeliczenia **emerytury**.

/decyzja - k.17 plik IV akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia **9 czerwca 2017** roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił W. Ś. ponownego ustalenia wysokości emerytury z uwzględnieniem , w podstawie wymiaru kapitału początkowego, marży ajenta.

/decyzja - k.21 plik IV akt ZUS/

Z treści świadectwa pracy z dnia 4 kwietnia 1986 r. wynika , że w okresie od 18 lutego 1982 r. do 3 kwietnia 1986 r. W. Ś. był zatrudniony w Spółdzielni Pracy (...) jako zbieracz na umowie zlecenia w zakresie skupu surowców wtórnych.

/świadectwo pracy k.13 – 13 odwrót plik I akt ZUS/

Z treści karty marży ajenta wynika ,że w poszczególnych latach marża W. Ś. wynosiła:

- 1982 r. – 85 448,00 zł

- 1983 r. – 142 501,00 zł

- 1984 r. - 17 946,00 zł

- 1985 r. – 137 274,00 zł

- 1986 r. – 6 486,00 zł

/dokumentacja osobowo – płacowa wnioskodawcy k.22/

W. Ś. zawarł **umowę agencyjną** z ww. Spółdzielnią i w jej ramach zajmował się zbiorem surowców wtórnych (odbierał je z aptek). Wnioskodawca nabywał towar za własne pieniądze , a po zbyciu towaru uzyskiwał marżę (obejmującą zarobek i koszty zakupu pomniejszone o podatek i składki na ZUS). Składki na ZUS były proporcjonalne do wysokości przychodów – im większy przychód , tym wyższa składka. Składki były opłacane przez ww. Spółdzielnię.

/zeznania wnioskodawcy min.00:21:53 – 00:22:09 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:08:02 – 00:15:21 protokołu rozprawy z dnia 25 września 2017 r. , płyta CD k.33/

W okresie od grudnia 2016 r. do lipca 2017 r. stan zdrowia wnioskodawcy był dobry. We wskazanym okresie wnioskodawca przebywał w kraju, nie był hospitalizowany .

/zeznania wnioskodawcy min.00:21:53 – 00:22:09 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:08:02 – 00:15:21 protokołu rozprawy z dnia 25 września 2017 r. , płyta CD k.33/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego, dokumentacji osobowej wnioskodawcy , a odnoszącej się do kwestionowanego przez niego okresu, a także w oparciu o jego zeznania.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego zakresu ekonomiki przedsiębiorstw , zatrudnienia i płac, na okoliczność wyliczenia wynagrodzenia, jakie otrzymywał wnioskodawca, w oparciu o kartę wynagrodzenia oraz ustalenia wysokości podstawy, od której odprowadzane były składki na ubezpieczenie społeczne. Podkreślić bowiem należy ,że odnośnie do okresu wykonywania przez wnioskodawcę aktywności - na rzecz ww. zakładu pracy , oprócz świadectwa pracy i karty marży , nie przedstawiono innych dokumentów , które mogłyby posłużyć miarodajnym wyliczeniom podstawy wymiaru składki. Jak sam bowiem podkreślił wnioskodawca , kwota składek na ubezpieczenie za poszczególne miesiące była różna i zależała od ilości zbytego towaru. W ocenie Sądu , biegły nie mógłby, zatem, na podstawie zgromadzonej dokumentacji , ustalić jednoznacznie wysokości podstawy wymiaru składek wnioskodawcy w spornym okresie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W odniesieniu do złożonych odwołań od decyzji z dnia 6 grudnia 2016 r. wskazać należy ,że podlegały one **odrzuconiu.**

Zgodnie z art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołanie od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji.

W myśl przepisu **art. 477⁹ § 3** k.p.c. Sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

W niniejszej sprawie odwołania od decyzji z grudnia 2016 r. zostały wniesione w lipcu 2017 r. i z **całą pewnością nastąpiło to po ustawowym miesięcznym terminie.**

W zacytowanym wcześniej art. 477⁹ § 3 k.p.c. in fine, określono przesłanki, przemawiające za zaniechaniem odrzucenia odwołania wniesionego po upływie ustawowego terminu. Okolicznościami, usprawiedliwiającymi ,opóźnienie odwołania jest przekroczenie terminu, które nie jest nadmierne i takie, które nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się. Wskazane przesłanki muszą wystąpić łącznie. Za przyczyny niezależne od ubezpieczonego w złożeniu spóźnionego odwołania, uważa się zwykle chorobę, nieporadność, brak właściwej porady i opieki, czy wprowadzenie w błąd przez organ rentowy. Stosownie do oceny tych okoliczności, odwołanie podlega odrzuceniu albo nadaje mu się bieg.

Tymczasem wnioskodawca, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, we wniosku o przywrócenie terminu wskazał jedynie ,że są one dla niego krzywdzące , a co więcej ,w okresie od grudnia 2016 r. do lipca 2017 r. stan zdrowia wnioskodawcy był dobry i nie przebywał on w tym czasie za granicą. Z całą zatem pewnością , w niniejszej sprawie, nie zachodzą okoliczności , które usprawiedliwiłyby wniesienie odwołania - po terminie.

Wobec powyższego na podstawie **art. 477⁹ § 3 k.p.c.** odwołanie, jako spóźnione podlegało odrzuceniu, o czym Sąd orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

W odniesieniu do odwołania od decyzji z dnia 9 czerwca 2016 r. wskazać należy ,że jako niezasadne, podlegało ono oddaleniu.

Wskazać należy ,że na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2017 , poz. 1383) wysokość świadczeń emerytalno – rentowych

ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na ich wysokość.

Podkreślić należy, że istota sporu, co do decyzji z dnia 9 czerwca 2016 r., sprowadziła się do rozstrzygnięcia czy organ rentowy prawidłowo odmówił wnioskodawcy przeliczenia kapitału początkowego z uwzględnieniem marży ajenta, a co za tym idzie ponownego ustalenia wysokości emerytury. Nie ulegało bowiem wątpliwości, że wartość kapitału początkowego wnioskodawcy przekłada się bezpośrednio na wysokość świadczenia emerytalnego.

Zgodnie z treścią art.173 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art.174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art.26 ust.3 dla osób w wieku 62 lat (art.173 ust.2 ww. ustawy). Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy (art.173 ust.3 ww. ustawy).

Zgodnie z treścią art.174 ust.1 i 2 ww. ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art.53, z uwzględnieniem ust.2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1. okresy składkowe, o których mowa w art.6,
2. okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 5,
3. okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego, w myśl ust.3 art.174 ww. ustawy, ustala się na zasadach określonych w art. 5, 16, 17 ust.1 i 3 oraz art.18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed 1 stycznia 1999 roku.

W myśl art.26 ww. ustawy emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art.25 (podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art.24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art.173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art.40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust.1a i 1b oraz art.185) przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust.5 i art.183.

Postępowanie w niniejszej sprawie sprowadziło się, zatem, do ustalenia, czy możliwym jest przyjęcie, do obliczenia kapitału początkowego oraz emerytury wnioskodawcy, wyższego wynagrodzenia, niż przyjęte przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych za okres jego pracy w Spółdzielni Pracy (...) od 18 lutego 1982 r. do 3 kwietnia 1986 r.

W postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, fakty, mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (sporne czy też niemożliwe do udowodnienia przy pomocy dowodu z dokumentu), mogą być dowodzone wszelkimi dostępnymi środkami, które Sąd uzna za pożądane i celowe, co wynika także z treści przepisu art.473 k.p.c.

Jak stanowi §21 ust.1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru

emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana regulacja §21 ust.1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku §20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. nr 10, poz.49) wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997 roku - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 roku - III AUr 177/95, OSA 1996/10/32, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III AUr 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń emerytalno-rentowych, może być uwzględnione tylko wynagrodzenie faktycznie uzyskane przez ubezpieczonego w danym okresie, a nie zaś wynagrodzenie ustalone na podstawie przypuszczeń czy też uśrednień. Jedynie wynagrodzenie wnioskodawcy ustalone w sposób niewątpliwy, wobec którego nie istnieje wątpliwość, iż zostało ono zawyżone, może być podstawą do ustalenia współczynnika wysokości podstawy wymiaru.

W niniejszej sprawie, o ile **nie uległo wątpliwości**, że wnioskodawca, stosownie do obowiązującej w spornym okresie ustawy o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia z dnia 19 grudnia 1975 r. (Dz. U. Nr 45, poz. 232 ze zm.) **podlegał ubezpieczeniom społecznym**, o tyle **nie było możliwym** ustalenie **podstawy wymiaru składek** na ubezpieczenie społeczne w tym okresie, na podstawie karty marży wnioskodawcy za lata 1982 – 1986 r. Wskazać bowiem należy, że przez pojęcie marży należy rozumieć różnicę między ceną sprzedaży dobra, a ceną jego zakupu, określającą nadwyżkę (zysk) uzyskiwaną ze sprzedaży dobra ponad bezpośrednie koszty jego uzyskania. Co więcej, jak wskazał wnioskodawca, marża nie uwzględniała podatku oraz składki na ZUS. Tym samym, karta marży - odnosiła się do zysku i to nie od tej wartości Spółdzielnia Pracy (...) odprowadzała składki na ubezpieczenie społeczne - za wnioskodawcę. Co więcej, zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego do ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1975 roku w sprawie wykonania ustawy o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia – Dz. U. Nr 46, poz. 250) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie osób, które zawarły umowę na zasadach prowizyjnych, stanowiła prowizja (§ 2 ust.1), a nie marża.

Ponieważ wnioskodawca nie udowodnił okoliczności, leżących u podstaw odwołania od decyzji z dnia 9 czerwca 2016 r., na podstawie art. 477¹⁴§ 1 kpc, Sąd Okręgowy odwołanie oddalił i orzekł jak w punkcie 2 sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

S.B.